

// Збірник матеріалів I Міжнародної науково-практичної конференції «Менеджмент суб'єктів господарювання: проблеми та перспективи розвитку». 20—21 червня 2013 р. — Житомир: Житомирський державний технологічний університет, 2013. — С. 17—19.

2. *Аубакирова Г. М.* Становление и развитие адаптивного управления в условиях рыночной экономики (на материалах промышленных предприятий Республики Казахстан) [Текст]: автореф. дис. на соискание учен. степени докт. экон. наук: 08.00.05 «Экономика и управление народным хозяйством (по отраслям и сферам деятельности)» / Г. М. Аубакирова. — Алматы, 2008. — 51 с.

3. *Симонова Н. Н.* Психологические аспекты вахтового труда нефтяников в условиях Крайнего Севера [монография] / Н. Н. Симонова. — М.: Издательство «Палеотип», 2008. — 196 с.

З. Д. Калініченко, к.е.н., доцент,
Донецький національний технічний університет,
e-mail: kalina.donntu@gmail.com

ВПЛИВ СТРАТЕГІЧНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ НА РЕАЛЬНИЙ СЕКТОР ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Калиниченко Зоя
Влияние стратегической инновационной активности предприятий на реальный сектор экономики Украины

Kalinichenko Zoya
The evaluation of strategic innovation activity on a non-financial sector of economy in Ukraine

Світовий історичний досвід незаперечно доводить, що сталий розвиток підприємств у різних сферах бізнесу досягається за рахунок оперативного використання у своїй господарській діяльності відкриттів, винаходів та інших інновацій, що забезпечують стратегічні конкурентні переваги на ринку.

Концептуальний характер інноваційних процесів у бізнесі вимагає адаптації наявних у різних сферах методів, методик одержання й обробки інформації щодо специфічних особливостей даних процесів на сучасному етапі. Це висуває додаткові вимоги до застосування міждисциплінарних підходів для досягнення необхідного ступеня узагальнення інформації про результати інноваційної діяльності підприємств.

Методологічним питанням організації інноваційної діяльності підприємств, проблемам оцінювання результатів такої діяльності присвячені чисельні публікації. Серед вітчизняних авторів виділимо праці Л. І. Федулової, Ю. В. Соболева, В. А. Василенко, С. А. Попова та інших авторів.

Однак, як відзначає Л. І. Федулова [2, с. 57], вибираючи актуальну інноваційну стратегію виробництва, багато підприємств усе ще випробовують проблеми з достовірною оцінкою ризику й оцінкою можливого синергетичного ефекту, як результату активізації діяльності.

Метою дослідження є систематизація теоретичних положень щодо стратегічної інноваційної діяльності підприємств, формування на цій основі методологічного інструментарію для оцінки ефективності інноваційної діяльності.

Процес стратегічного планування сам по собі пов'язаний з високим ступенем узагальнення інформації, застосуванням концептуальних моделей. Значну роль у ньому відіграють елементи інтуїції, передбачення, оцінки.

Тому конструктивною є побудова дослідження не на критиці існуючого підходів, а на прагненні до узагальнення досвіду, накопиченого в різних галузях науки, до систематизації знань про впровадження інновацій і максимальної адаптації процесу до вітчизняних умов.

Загальна характеристика *стратегій інноваційного розвитку підприємства* базується на дослідженні таких стратегій, як: традиційна (підвищення якості товару); наступальна; імітаційна (покупка ліцензії); захисна (не відстати від інших); поглинаюча (покупка нововведень); створення ринку.

Успішній реалізації стратегії сприяють знання ринку й маркетингових методів, можливість розподілу ризику, обґрунтований вибір ефективної інновації, складання планів і проведення великої організаційної роботи з впровадження нововведення.

Наступальна інноваційна стратегія має кілька різновидів, серед яких можна виділити три основні. *Стратегія досягнення переваг по витратах* за рахунок дешевшого виробництва й збуту продукції. Масове виробництво дозволяє мінімізувати постійні витрати й установлювати низькі ціни. *Стратегія орієнтації на нові ринки* — найбільш ризикована й дорога; припускає розробку нових товарів і освоєння нових ринків одночасно, що дозволяє знизити залежність підприємства від одного продукту або асортиментної групи й виявити найефективнішу сферу діяльності.

Інновації — це необхідний елемент ефективного бізнесу. Інноваційний потенціал — ступінь готовності підприємства до реалізації проекту стратегічних змін. На наш погляд, для його оцінки повинні перевірятися в комплексі: *стан внутрішніх підсистем та діагностичні параметри;*

вхідні — кількість і якість ресурсів;

вихідні — результативні показники ефективності виробництва;
структурні — характеристики стану основних засобів, персоналу, організаційної побудови й ін.;
функціональні — показники економічної ефективності роботи;
локальні — враховують відхилення від мети і завдань;
комплексні — відображають можливий вплив відхилень на результати;
залежні — діагностика стану організації по сукупності показників.

Застосування концепції інноваційної стратегії на практиці дозволить суттєво підвищити економічну безпеку підприємства, тим самим стаючи механізмом прогнозування й запобігання кризових явищ. Крім того, пропонується нами концепція інноваційної стратегії буде сприяти підвищенню фінансової стійкості й конкурентоспроможності підприємства, поліпшенню його ринкових позицій, що дозволить підприємствам гнучко реагувати на ринкові зміни й уникати гострих протиріч.

Концепція інноваційної стратегії підприємства повинна стати основною стратегією в умовах ринкових відносин, оскільки зможе забезпечити підвищення економічної ефективності підприємств у нестабільних ринкових умовах.

Література

1. Інноваційна стратегія підприємств / Під ред. О. М. Климчука.- Харків: Спеціальна література, 2009.
2. Федулова Л. І. Інноваційна економіка. — К.: Либідь, 2006. — 477 с.

О. М. Кузьменко, к.е.н., доцент,
кафедра економіки підприємства,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,
e-mail: olenakuzmenko@rambler.ru

ЕПІСТЕМОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ЕКОНОМІЧНОЇ СЕК'ЮРИТОЛОГІЇ

Кузьменко Елена
Эпистемологический аспект
экономической секьюритологии

Kuzmenko Olena
Epistemological aspect
of economical securitology

Діяльність сучасного підприємства в ринковій системі господарювання відбувається у складних умовах, однією з яких є умова за-